

Παρακλητικός Κανών του Αγίου Ιωσήφ του Μνήστορος

Εὐλόγησαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσον μοί τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοῖ ἠλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

καὶ τὰ Τροπάρια

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ τῇ Παρθένω μνηστευθέντι ἀσπίλως, ἵνα φυλάσῃ τὸν Αὐτῆς θεῖον Τόκον, τῷ μυστιπόλῳ Μνήστορι σεμνῷ Ἰωσήφ, κράξωμεν προσπαύοντες τὰς αὐτοῦ θείας χεῖρας, αἱ ἐνηγκαλίσαντο, τὸν Θεὸν βρεφωθέντα, παντός κινδύνου λύπης καὶ φθορᾶς, τοὺς σέ καλοῦντας ἀπάλλαξον, Ἄγιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄(50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,

ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

ΘΕΙΕ ΜΝΗΣΤΩΡ ΦΥΛΑΤΤΕ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΜΝΗΣΤΡΑ.

Ῥοδή α´. Ἦχος πλ. δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Θεοῦ σαρκωθέντος ἐπὶ τῆς γῆς, πατὴρ ὠνομάσθης, Ἰωσήφ οἰκονομικῶς, διό τούς υἱούς Θεοῦ γενέσθαι, ἐπιποθοῦντας ἀξίωσον Ἄγιε.

Ἐκάλεσας Πάτερ τὸν Ἰωσήφ, ὃς τῆς Αἰγυπτίας, μοχθηρίαν διαφυγών, ἐκλήθη ἀξίως σιτοδότης, ἵνα ἡμᾶς θείου Ἄρτου ἐμπλήσητε.

Ἰσχύν μοι παράσχου ὦ Ἰωσήφ, ἐξ ὅλης ψυχῆς μου διανοίας καὶ βιοτῆς, Χριστόν τὸν Σωτῆρα καὶ Νυμφίον, καθυπουργεῖν καὶ λατρεύειν καὶ γεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον πάσαις Μῆτερ Ἀγνή, ψυχαῖς μονοτρόπων, λατρευόντων τὸν Ἰωσήφ, ὃς Μνήστωρ καὶ φύλαξ ἀνεδείχθη, Σῆς παρθενίας, Παρθένων ἡ πρόμαχος.

Ῥοδή γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μεσιτείας ἀγίας τῆς σῆς τυχεῖν δέομαι, πρὸς τὸν Ἐλεήμονα πάντη Θεόν καὶ Κύριον, ὅν προσεκύνησας, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων, βρέφος ἐπωλένιον Χριστόν ὀρώμενος.

Νάρδω σμύρνη ἀλόη ὁ Ἰωσήφ ἔδησε, λίαν εὐσχημόνως τὸ σῶμα, τοῦ Παντευχνήμονος, τὸ ὑπὸ Μνήστορος, ἐντυλιχθέν ἐν σπαργάνοις· ὅθεν καὶ πλουτίζουσιν ἡμᾶς ἐν χάρισιν.

Ἥμαρτηκότα με δέξαι, ὦ Ἰωσήφ Ἄγιε, ἐκ χαμαιζηλίας τοῦ κόσμου ἐπαναστρέφοντα, καὶ βίον κρείτονα, ἀξίωσον με ἀνύειν, τὸν πενθίμου Σχήματος τρίβους βαδίζοντα.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν παράσχου, ἡ Ἰησοῦν τέξασα, πᾶσιν ἐκζητοῦσι Παρθένε πταισμάτων

ἄφεςιν, καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐκ τῶν δεινῶν καὶ κινδύνων, ἃ βίος ἐφάμαρτος ἡμῖν ἐπέφερεν.

Διάσωσον, μοναζόντων χορείας ὡς θεῖε Μνήστωρ, ὅτι πάντες πανευλαβῶς πρὸς σέ καταφεύγουσι, ῥυσθῆναι κινδύνων τῆς ἁμαρτίας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Χριστόν πατρικῶς, θερμῶς ἐπροστάτευσας, Ἀγγέλου χρησμόν, τόν ξένον προσδεξάμενος, Ἰωσήφ μακάριε, τῶν Παρθένων φύλαξ καὶ πρόμαχε, μὴ διαλίπης τοῦ σκέπειν ἡμᾶς, τῶν πλάνου παγίδων ῥυόμενος.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τετρωμένη καρδιά σου, μεσσιανικῶς τε πόθῳ ἐδέξατο, τόν Σωτῆρα πάσης κτίσεως, ὅν οἰκεῖον τῆ ζωῆ μου ποιήσον.

Ὁλοθέρμοις δεήσεσιν, Ὁμολογητὰ Ἰωσήφ τε στήριξον, Ὁρθοδόξων πάντων φρόνημα, τοῦ ὀρθῶς λατρεύειν Υἱόν τέκτονος.

Ῥητορεύουσα γλῶσσα μου, οὐκ ἰσχύει Ἄγιε ἀνυμῆσαι σου, τὴν ταπείνωσιν τὴν ἄφατον, δι´ ἧς τούς φιλοῦντας σε ἐμπλούτισον.

Θεοτοκίον.

Φυλαχθεῖσα Πανάμωμε, ἐν τῇ σκέπῃ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, προσβολὰς ἐχθρῶν διέφυγες, ὅθεν πτέρυξί Σου ἡμᾶς σκέπασον.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑμνους ἐκ ψυχῆς, προσδεχομένου μακάριε, Ἰωσήφ πάσης σκοτώσεως ἀχλύν, διαλύεις φωταυγία σῆς πατρότητος.

Λάμπιν φωταυγῆ, τοῦ νοός σου τῆς ἐκστάσεως, ὑμνογράφε Ἰωσήφ πᾶσιν ἡμῖν, μεταδίδεις δι´ εὐχῶν τοῦ θεοῦ Μνήστορος.

Ἄγιον σεμνόν, καὶ ὑπήκοον με ποιήσον, Ἰωσήφ· καὶ γὰρ εἰς σέ ὁ Ἰησοῦς, σύν Μητρὶ παιδίον ἦν ὑποτασσόμενον.

Θεοτοκίον.

Σθένος ψυχικόν, Θεοτόκε μοι χορήγησον, ἵνα τοῦ πενθίμου Σχήματος ἰσχύν, ἐνεργόν κατέχω πάσας τὰς ἡμέρας μου.

Ἰϋδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Σωθείημεν, σαῖς πρεσβείαις Ἄγιε, ἐν τῷ πλῶ σεπτῆς νηός Ἐκκλησίας, ἐκ πειρασμῶν καθ' ἡμέραν τοῦ βίου, καί ψυχικῶν προσβολῶν τοῦ ἀλάστορος, ὧν γνώστης ὧν ὤ Ἰωσήφ, ὡς Χριστόν καί ἡμᾶς νῦν προστάτευσον.

Εἰσάκουσον, Ἰωσήφ Ἐπίσκοπε, Ὁρθοδόξων ἐκ ψυχῆς ἀγωνίαν, ὅτι καί νῦν κινδυνεύει ἡ πίστις, ἐκ προσβολῶν δεινοτάτων αἰρέσεων, καί λύτρωσαι πάντας ἡμᾶς, δυσωπῶν Ἰησοῦν σὺν τῷ Μνήστορι.

Παγκάκιστον, Ἰωσήφ κατάργησον, τόν δεινόν συκοφαντίας σπορέα, ὅτι ὠραίους καρπούς καταστρέφει, τῶν ἀρετῶν ὅταν ὧσι περκά-ζουσαι· καί γάρ γνωρίζεις ἀληθῶς, τῶν βροτῶν καί δαιμόνων κακόνοιαν.

Θεοτοκίον.

Ἄγίασον, τούς ὑμνοῦντας Δέσποινα, ἐκτενῶς Σὴν κραταιάν προστασίαν, καί τόν Σταυρόν Σοῦ Υἱοῦ ἀραμένους, ἀκολουθοῦντας Αὐτοῦ τοῖς προσταγάμασι· τούς ζῶντας Εὐαγγελικῶς, ἐραστάς τῶν ἡθῶν βίου κρείττονος.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων ὧ Ἰωσήφ τούς σούς φίλους, ὅτι πάντες ὡς πατέρα Χριστοῦ καταφεύγομεν, τόν ἔχοντα σὺν Μητρὶ παρρησίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὴν προστασίαν Μαρίας ἀνέλαβες, παραλαβῶν ἐκ Ναοῦ Ταύτην Δίκαιε, ἐκπληρῶν τοῦ Θεοῦ σου τό θέλημα, εἰς Βηθλεέμ Ναζαρέτ τε καί Αἴγυπτον· διό καί ἡμᾶς νῦν προστάτευσον.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καί ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. α´ 18 - 25).

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ

Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῆ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἴδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Δικαίου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰωσήφ μακάριε, τῆς Θεοτόκου ὁ Μνήστωρ, Ἰωσήφ συγκάλεισον, πάντων ὁμωνύμων σου τὴν ὁμήγουριν· Ἰωσήφ Πάγκαλον, Ἰωσήφ ψάλλοντα, Ἰωσήφ τε τὸν Εὐσχήμονα, σὺν δύο Μάρτυσι καὶ τὸν Ἰωσήφ Καλικέλαδον, μετὰ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου, Ὁμολογητὴν τὸν Στουδίτην δέ, σὺν Ἁγιασμένῳ, τὸν νέον Σπηλαιώτην Ἰωσήφ, ἵνα ποιήσητε δέησιν, Ἰωσήφ φιλόνητοι.

Σῶσον ὁ Θεός τον λαό σου...

Ἦδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥυπαρότητα βίου, ἀποκάθαρσον πάτερ Χριστοῦ ἐπίγειε, ὅς εὔρες ἐν σπηλαίῳ, τὴν φάτνην τοῦ δεχθῆναι, Βασιλέα τῆς κτίσεως, τὴν τὸν Μεσσίαν Χριστόν, ἀποκαταδοκούσης.

Θησαυρόν Ἐκκλησίας, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σὸν θεῖον σκηνώμα, ἡ Ζάκυνθος κατέχει, σεπτέ Ἁγιασμένε, Ἰωσήφ ἀξιάγαστε, ὅς συμπρεσβεύεις Χριστῷ, ὁμοῦ

Δικαίω Μύστη.

Ἐλεήμονα γνοῦσα, ὦ ψυχή μου Κυρίου σεπτόν θεράποντα, τήν χάριν τοῦ ἐλέους, λαμβάνεις θαυμασίως, ἐν ἀνάγκαις κραυγάζουσα ὦ Ἰωσήφ θαυμαστέ, ἡμῶν μή ἐπιλάθου.

Θεοτοκίον.

Ναυσιπλόως ἰθύνεις, τό πηδάλιον βίου ἐμοῦ Πανάμωμε, ὁμοῦ καί τό ἰστίον, πρὸς αὔρας οὐρανίους, ἵνα πίστει κραγάζω Σοι· κυβέρνησόν μου Ἄγνη, ψυχὴν τρικυμιῶσαν.

Ῥδὴ η´. Τόν Βασιλέα.

ᾠ πρεσβειῶν σου, τό δαψιλές ἐπιχέεις, Ἰωσήφ Παρθένου ὁ θεράπων, ἵνα σέ ὑμνοῦμεν, οἱ πάντες εὐγνωμόνως.

Νενεκρωμένος, τῇ διαθέσει ὁ τάλας, ὦ Ἀναχωρητά ἱκετεύω, ἵνα ὡσπερ κύκνος, συμψάλλω σοι ἐν τέλει.

Μεμισημένος, ἐκ κατηγορῶν μου πλήθους, ὑπομένων διάγω τόν βίον· ὅθεν Ἰωσήφ σε, βοηθόν ἐπικαλοῦμαι.

Θεοτοκίον.

Νυμφαγωγῆσαι, νύμφας Υἱοῦ Σου ὦ Νύμφη, πρὸς Αὐτοῦ ἀκήρατον νυμφῶνα, κράζομεν Σοι πόθω, ὡς Ἄνυμφεύτῳ Νύμφη.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἡοῦς ῥοδοδακτύλου, ἡμῶν σωτηρίας, τῆς Μαριάμ ὡφθης τεῖχος ἀκράδαντον· ὅθεν αὐγᾶσαι καρδίας μου ζόφον δέομαι.

Στηρίξατε τούς πάντας, πρὸς τήν ὁμολογίαν, Ἰωσηφίως ἀμφοτέρω Μάρτυρες, τοῦ μαρτυρεῖν καθ' ἐκάστην στερρῶς τόν Κύριον.

Τακεῖς ἐν ἐρημίαις, εὐχή τε καί ἀσκήσει, ὦ Ἰωσήφ Σπηλαιώτα τοῦ Ἄθωνος, ὑπέρ σῶν φίλων πρεσβεύεις ὁμοῦ τῷ Μνήστορι.

Ῥημάτων ἱκεσίων, οἱ ὁμωνυμοῦντες, τῷ Ἰωσήφ ἐνδεκάριθμοι Ἅγιοι, ἀκουτισθέντες Κυρίω, θερμῶς προσάγετε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Παναγία, ὦ Θεογεννητορ, τούς ὑμνητάς Ἰωσήφ καταξίωσον, τῆς

Οὐρανῶν Βασιλείας, τοῦ Παντοκράτορος.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

καὶ τα παρόντα Μεγαλυνάρια,

Ἵδωρ τό ἀθάνατον πεπωκώς, πηγὴν ζωαρχίας, ψηλαφίσας ὦ Ἰωσήφ, πρῶτος τε λαμβάνεις Θεοῦ υἱοθεσίαν, ὑπὸ Χριστοῦ ὡς βρέφος, ὄν υἱοθέτησας.

Δός μοι δεομαί σου ὦ Ἰωσήφ, τὴν δοξολογίαν, καθ' ἐκάστην τοῦ Ἰησοῦ, ἣν καὶ ἠκουτίσθης ἐν τῷ σπηλαίῳ πρῶτος, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, ξένον μυστήριον.

Φεύγοντά με στήριξον Ἰωσήφ, παθῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ Ἡρώδου σαρκός θυμοῦ, ὡσπερ καθωράθης, ὡς φύλαξ φυγαδεύων, Μαρίαν τὴν Παρθένον, καὶ θεῖον νήπιον.

Ἀμφιάσαι δέομαι Ἰωσήφ, χάριν ἐν ἀσκήσει, καὶ εὐπρέπειαν ἀρετῶν, πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην, τοὺς στίγματα Χριστοῦ σου, χαρᾶ βαστάζοντας.

Θέλονται με πόθῳ ἀπὸ τοῦ νῦν, βίον σταυροφόρον, τοῦ ἐλέσθαι ὦ Ἰωσήφ, γενοῦ μοι Κυρηναῖος, εἰς δρόμον τόν ἀνάντη, ῥυόμενος κινδύνων, ψυχῆς καὶ σώματος.

Δέξαι με τόν πόθον ὦ Ἰωσήφ, ὅπως τοῦ ὀλίσθου, ἀμαρτίας διαφυγῶν, ῥύπον ἀποπλύνω ἀμέτρων μου πταισμάτων, πηγαῖς τε τῶν δακρύων, καὶ δρόσῳ χάριτος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α´. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς ἁγίας Παρθένου θεοφόρον φυλάκτορα, βρέφους Ἰησοῦ τόν πατέρα, ἐπί τῆς γῆς ἀνυμνήσωμεν τόν κρυφιομύστην Ἰωσήφ, σκεπάσαντα σεμνῶς τήν Μαριάμ, ἀπορίαν ξένου τόκου ὑπερφουῶς, ἐν θάμβει αὐτῷ βοῶντες δόξα τοῖς μυστηρίοις Σου Σοφέ, δόξα τῇ εὐσπλαχνίᾳ Σου, δόξα τῷ φυλάσσοντι παντί, Παρθένων τό εὐοδον.

Ἐκτενῆς καί Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἰθυνον εὐθέως Ἰωσήφ, σκάφος μου ζωῆς πρὸς πορείαν, τῶν θελημάτων

Χριστοῦ, θείῳ στηριζόμενα τά τε ἰστίᾳ Σταυρῶ· ταῖς δέ αὔραις τοῦ Πνεύματος, αἰεὶ πρὸς τὰ πρόσω, πυρσῶ φωτιζόμενος, σεπτοῦ ἰθύνοντος· ἵνα πρὸς λιμένα Ἁγίων, ἐγκαθορμιζόμενος ψάλλω, δόξα τῷ Θεῷ μου πάντων ἕνεκεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Στίχοι·

Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, Παρθένου θεράπον, Μελάνης δέησιν ἰκέσιον δέχου.

Ἰωσήφ θειώτατε, Παρθένων φύλαξ, δέξαι Μελάνης ὑπὲρ Ἰωσηφίνης ἰκέτην.